

ה"ת 8321/12/19 - ידידיה משולמי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 8321-12-19 משולמי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט ארנון איתן
מבקש ידידיה משולמי
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 30.5.19 במסגרתה הוריתי על תפיסת 3 מסוקים (להלן: "התפוסים") השייכים למבקש, זאת בהתאם להוראת סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי").
 2. כתב האישום שהוגש כנגד המבקש מייחס לו ביצוע של העבירות הבאות: פעולה הטעונה רישוי לפי סעיף 2 לחוק הטיס- עבירה לפי סעיף 42(ב)(1) לחוק הטיס, התשע"א-2011 (להלן: "חוק הטיס"). הפעלת כלי טיס לא רשום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה, בניגוד להוראת סעיף 56(א) - עבירה לפי סעיף 142(א)(19) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס בניגוד לכללי טיסה שנקבעו לפי סעיף 72, עבירה לפי סעיף 142 (א)(32) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס ללא תעודת כושר טיסה או שלא בהתאם לתנאי התעודה בניגוד להוראת סעיף 63(א), עבירה לפי סעיף 142 (א)(22) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס לא מסומן בניגוד להוראות לפי סעיף 56(א), עבירה לפי סעיף 142 (א)(21) לחוק הטיס. הפעלת כלי טיס בניגוד להוראות חוק הטיס באופן שיש בו לגרום סכנה לחיי אדם, עבירה לפי סעיף 142(ב)(7) לחוק הטיס.
 3. בחלק הכללי שבכתב האישום נטען כי בין התאריכים 27.5.18 ועד 18.12.18 החזיק המבקש בבעלותו בארבעה כלי טיס (3 מסוקים ומטוס זעיר משקל) (להלן: "כלי הטיס").
- באישום הראשון תיאור אודות המראה ממנחת פיראטי והטסת מסוק מסוג R22 באזור אסור טיסה. עוד נטען כי כלי הטיס לא סומן בסימני לאומיות ורישום והטסתו נעשתה מבלי שיש לגביו תעודת כושר, והוא אינו רשום בפנקס הרישום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה.
- באישום השני תיאור הטסתו של מסוק 2418 באזור אסור לטיסה, כשבאותה עת מבצע חיל האוויר הישראלי טיסת אימון במטוס מסוג קרנף (להלן: "המטוס"). על פי הנטען, המסוק לא זוהה במכשירים האלקטרוניים שבמטוס, דבר שהיווה (על רקע המרחק הקצר ביניהם), סיכון לתאונה אווירית. מחשש להתנגשות, נאלץ טייס המשנה להסיט את המטוס ממסלולו המתכוון ולאחר מכן שב אליו.

באישום השלישי תיאור הטסתו של מטוס זעיר ממנחת פיראטי באזור אסור לטיסה, ומבלי שהמטוס מסומן בסימני לאומיות ורישום, והוא אינו רשום בפנקס הרישום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה.

באישום הרביעי ריבוי אירועים בהן נטען כי המבקש הטיס מסוק באזור אסור לטיסה ומבלי שהוא מסומן בסימני לאומיות ורישום, והוא אינו רשום בפנקס הרישום או שלא קיימת לגביו תעודת רישום תקפה.

4. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה ביום 23.7.19 (ע"ח 28974-06-19 כבוד השופט א. רובין), ובקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד החלטתה של ערכאת הערעור נדחתה ביום 24.9.19. (בש"פ 5774/19 כבוד השופט מ. מזוז).

5. המבקש מנמק את בקשתו בשלושה טעמים: האחד, חלוף הזמן ממתן ההחלטה. השני, הפרה מתמשכת הנעשית על ידי המשיבה, באופן שנמנע ממנו לטפל בכלי הטיס באופן קבוע, דבר הגורם להם נזק כספי ובלאי. הוסף, כי פניות רבות שנעשו למשיבה לטיפולם במהלך החודשים ספטמבר- נובמבר 2019 לא נענו. המבקש מוסיף כי ניתן לתת בו אמון שיקפיד בהחלטות השיפוטיות ולא יפרן. המבקש עותר לשחרורם של התפוסים תוך התחייבות מצדו להימנע מהטסתם באיו"ש עד לקבלת החלטה מבית המשפט או מהגורם המוסמך, שיתיר לו לעשות כן. המבקש גם עותר לאפשר לו כניסה מיידית לטיפול בתפוסים. הטעם השלישי נעוץ ברצונו של המבקש לאפשר לו למכור את התפוסים לצד ג', אף במסירה ישירה שתיעשה בין המשיבה לקונים.

6. המשיבה מתנגדת לבקשה ומפנה בעניין זה לשלוש ההחלטות שניתנו בעניין התפוסים כמפורט לעיל. בעניין זה מוסיפה המשיבה כי הטעם העיקרי בהתנגדותה נעוץ במסוכנות הנשקפת מהמבקש שיפר את החלטות בית המשפט כפי שעשה בעבר. הוסף, כי בכוונת המשיבה לעתור בסופו של ההליך, וככל ויורשע המבקש, לחילוט כלי הטיס. בהתייחס להפרות הנטענות ציינה המשיבה כי טענות אלו ראוי להן שידחו, שכן הותר למבקש להיכנס למקום האחסון ולטפל בכלי הטיס, אלא שרצונו של המבקש להיכנס למקום בלא ליווי, ולכך מתנגדת המשיבה. המשיבה חזרה על עמדתה כי כלי הטיס אינם בשימוש, ועל אף זאת הם מוחזקים בתנאי אחסון אופטימליים לכלים מסוג זה, אף שהדבר כרוך בעלות שכירות ואחסנה גבוהה.

דין ומסקנות:

7. לאחר שמיעת טיעוני הצדדים אלו שבכתב ואלו שבע"פ ראיתי לדחות הבקשה. במקרה דנן, קיימת תכלית מניעתית מובהקת להחזקה בתפוסים, זאת נוכח אופן פעולת המבקש בעבר, והסיכון הנשקף ממעשיו, כמתואר בכתב האישום. מסקנה זו אליה הגעתי, נתמכה כאמור לעיל, גם בהחלטות הנוספות שניתנו בעניינו של המבקש. (ראו: ע"ח 28974-06-19 כבוד השופט א. רובין, בש"פ 5774/19 כבוד השופט מ. מזוז). בהיבט זה אין גם לומר כי חלף פרק זמן משמעותי מאז ניתנה ההחלטה האחרונה ועד להגשת הבקשה כעת. לכך יש להוסיף את העובדה, כי במקרה זה התבקשה ההחזקה, גם משום התכלית הנוגעת בחילוט עתידי של התפוסים.

8. בנוסף, לא הונחה בפניי כל תשתית להוכחת הטענה לפיה המשיבה הפרה את התחייבותה באשר לאופן החזקת התפוסים או הטיפול בהם. להפך, כפי שנמסר לי ועל כך המבקש לא חלק, הגיע האחרון מספר

פעמים למקום האחסון וניתן לו בליווי מתאים להגיע לכלי הטיס ולטפל בהם. המשיבה אף הוסיפה כי מבחינתה עדיף היה לאתר מקום חלופי (שאינו מיועד להחזקת כלי טיס), ושעלותו נמוכה יותר, ובכך לחסוך כספי ציבור. אלא שבתאם להתחייבותה, נושאת המדינה בעלות אחסנה גבוהה כדי להבטיח טיפול נאות בתפוסים, ושמירה על ערכם.

9. בהתייחס לטענה בדבר רצונו של המבקש למכור בעת הזו את התפוסים, הרי שטעם זה אינו מצדיק את שחרורם של התפוסים, זאת בהעדר בטוחות מתאימות, ובנסיבות בהן הודיעה המשיבה כי תעתור לחילוט התפוסים בסיומו של ההליך, ככל ויורשע המבקש בעבירות המיוחסות לו. אדגיש, כי גם בעניין זה לא הונחה בפניי תשתית ולו ראשונית לביסוס הטענה בדבר עסקה קרבה.

10. בטרם סיכום ראיתי להציע כי בפעמים בהם מגיע המבקש למקום האחסון לצורך טיפול בתפוסים, יוכל הוא לפעול אל מול גורם אחד, כזה שיוכל לאשר את כניסתו לכלי הטיס בצורה נוחה יותר, ולסייע לו ככל והוא ידרש לכך. מוצע למשיבה לנסות ולסייע למבקש בעניין זה.

11. נוכח כל האמור הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.